

Perussuomalaiset Nuoret ry

PERIAATEOHJELMA 2008

Perussuomalaisten Nuorten aatteen keskeisin kulmakivi on periaate ”Maassa maan tavalla”.

Ihminen on yhteisöllinen

Perussuomalaisten nuorten mielestä ihmisyyden toteuttamiseksi tarvitaan yhteisöllisyyttä, joka perustuu yhteisiin arvoihin ja normeihin, niiden löytämiseen ja edistämiseen. Pitkällä aikavälillä muodostuu kulttuuri, joka luo populismin eli samanmielisyyden mahdollisuuden. Arvopohjaista populismia ei ole, ellei voida vedota laajoihin ihmisryhmiin, joiden olemassaolo perustuu samanmielisyyteen ja yhteisiin arvoihin: yksilöitä arvostetaan sillä perusteella, mitä mieltä he ovat ja miten käyttäytyvät. Tämä on osa luonnollista ihmisyyttä parhaimmillaan, ja se luo yksilölle turvallisuuden tunnetta sekä mahdollisuuden ennakoita tulevaa, jolloin yksilö voi keskittyä inhimillisesti korkeamman tason toimintaan kuin vain säilymiseen elossa.

Kulttuurinen yhtenäisyys sääntöjen ja kohtuullisuuden takeena

Yhtenäiskulttuuri luo tarpeen sille, että yhtenäiskulttuurista radikaalisti poikkeavia ja sitä sopimattomilla tavoilla muuttamaan pyrkiviä tarvittaessa rangaistaan. Jotta voidaan rangaista asianmukaisesti, eikä mielivaltaisesti, tarvitaan demokratiaa, joka on pohjimmiltaan populismin ja yhtenäiskulttuuriin perustuen enemmistövaltaa. Kulttuurinen yhtenäisyys luo mahdollisuuden demokratialle sekä sen myötä yhteisille säännöille, joiden noudattamista viime kädessä valvotaan lakien avulla. Kulttuurinen yhtenäisyys luo kuitenkin mahdollisuuden myös aidolle kansalaisyhteiskunnalle, koska kansalaisen vastuuta ei joka tilanteessa käytännössä keinotekoisesti ulkoisteta järjestelmälle, vaan kansalaisuuteen kasvetaan, eikä täysivaltaisia kansalaisia tarvitse sen takia lähtökohtaisesti epäillä yhteisiä normeja rikkovasta toiminnasta.

Demokratia on kansanvaltaa

Kansa syntyy lopullisesti vasta järjestelmän muodostumisen seurauksena, kun järjestelmän olemassaolo lisää tietoisuutta yhteisen kansallisen kulttuurin olemassaolosta ja entistä laajemmalla rajatulla alueella voidaan käyttää kansalaisoikeuksia. Demokratia muuttuu käsitteellisesti pelkästä enemmistövallasta kansanvallaksi, kun selvästi yli puolet kansalaisista äänestää ja muutenkin kokee, että keskeinen vaikuttaminen yhteiskunnallisiin asioihin tapahtuu virallisten poliittisten rakenteiden kautta.

Kansallisvaltio luonnollisin yhteiskuntarakenne - Suomalaisuus on voima

Valtio on lopulta kansallisvaltio: kansan, enemmistön, kulttuurin ja yhteisöllisyyden sekä ennen kaikkea yksilön turva. Jos yksikin periaate ratkaisevalta sisällöltään muutetaan, romahduttaa se koko rakenteen suoraan yksilöiden päälle. Suomi on vajaassa sadassa vuodessa noussut kehitysmaasta yhdeksi maailman vakaimmista ja vauraimmista valtioista, ja tässä nousussa suomalaisella kulttuurilla on ollut mielestämme keskeinen rooli.

Erikoisasemassa oleva eliitti johtaa kansalaisia harhaan

Käytännössä kaikki eivät mielestämme voi olla kaikkien ystäviä, koska maailmassa, jossa ihmiset eivät voi liikkua rajattomasti tai olla kaikkialla läsnä yhtä aikaa, tulee sen takia aina olemaan useita eri kulttuureita, eivätkä kaikki ihmisryhmät koskaan tule ajattelemaan asioista keskenään samalla tavalla. Vain todella elitistisessä ja turvatussa asemassa oleva yksilö voi kuvitella, että kumartamalla kaikkiin ilmansuuntiin saa ystäviä kaikkialta. Todellisuudessa kumartaja aina myös pyllistää. Kaikki on siihen asti hyvin, kunnes tulee tilanne, että pyllistelijä tarvitsee toisten apua. Tätä ongelmaa eliittiin kuuluvilla ajattelijoilla ei kuitenkaan ole.

Globaalissa maailmanjärjestyksessä sääli on sairautta ja tärkeä luovuus tuhoutuu

Edes tietoliikenneyhteyksien kehitys ei tule muuttamaan sitä tosiasiaa, että ihmiset luonnollisesti pyrkivät rakentamaan sellaista yhteisöä, jossa he kokevat voivansa saada myös tositilanteessa turvaa

itselleen. Vaikka internet mahdollistaa ajatusten vaihtamisen ja siten uusien kulttuurien ja yhteisöjen synnyn, se ei muuta sitä tosiasiaa, että maailmanlaajuisen poliittisen järjestelmän synnyttäminen ei mahdollistaisi päätöksenteon riittävän tarkkaa seuraamista edustuksellisen demokratian toimivuuden takaamiseksi. Maailmanlaajuinen poliittinen järjestelmä samalla tuhoaisi perinteiset kulttuurit. Sen takia maailmanlaajuinen poliittinen toiminta perustuisikin hyvin heikkoon sääntelyyn ja lähinnä kuluttajavaikuttamiseen, mitä erityisesti uusliberalistit ajavat. Tällaisessa sosiaalidarwinistisessa järjestelmässä vaikuttaminen tapahtuu ensisijaisesti rahalla ja ns. aktivismilla, koska rahan ja väkivallan rooli poliittisina resursseina korostuisivat. Jos tällaisessa järjestelmässä halutaan kuitenkin pitää yllä järjestystä, vaatii se eittämättä totaalista valvontaa, mikä tappaa ihmisten luovuuden.

Vasemmistolainen idea on vastenmielinen rakenteiden tasolla sovellettuna

Perinteinen vasemmistolainen idea ns. ulossulkemattomasta poliittisesta maailmanjärjestyksestä on todellisuudelle ja ihmisluonnolle vieras, mikä tekee siitä erittäin vastenmielisen, jos sitä lähdetään toteuttamaan poliittisten rakenteiden tasolla. Vasemmistolaisessa ajattelussa ihmisen tulee tuntee syyllisyyttä asioista, joille hän ei voi mitään. Lääkkeeksi syyllisyyden tunteeseen tarjotaan maailmanlaajuisia poliittista järjestelmää, jossa ei ole rajoja. Vasemmistolaisessa ideologiassa ei esimerkiksi anneta arvoa niinkään perheille, vaan ylikansallinen solidaarisuus ja ajatus ”sinun lapsesi eivät ole sinun vaan maailman”, ajaa lopulta lähiyhteisöllisyyden ohi.

Vasemmistolainen idea perustuu ajatukselle, että ihmisyyteen kuuluu kaikkien auttaminen tilanteesta riippumatta. Käytännössä tämä ihanne vaatii maailman näkemisen yhtenä yhteisenä poliittisena tilana, jolloin myös poliittiset järjestelmät on paisutettava massiivisiksi. Kuitenkaan me Perussuomalaiset nuoret emme usko, että terveen maailmanlaajuisen yhtenäiskulttuurin luominen olisi mahdollista. Epäluonnollista yhtenäisyyttä jouduttaisiin valvomaan tiukasti, minkä seurauksena ihmiset yksilöinä taantuisivat ja lopulta ulkoistavat vastuun teoistaan järjestelmälle. Ihmisten toiminta perustuisi yhä enemmän ärsyke-reaktio -tyyppiseen käyttäytymiseen, jossa kaikki toiminta on laskelmoitua. Kommunistiset valtiot ovat olleet ja ovat yhä eläviä esimerkkejä tällaisista järjestelmistä.

Mahdollisuus olla hyvä ihminen on tärkeintä

Kapitalismin tapaan sosialismissa ihannoidaan suuruutta ja ihmisten ohjailua, vain lähestymiskulma on eri. Perussuomalaisten nuorten mielestä pienikin voi olla kaunista. Koemme vastenmielisenä vasemmistolaisen ajattelutavan, jossa ei luoteta tavalliseen ihmiseen ja ihmisen mahdollisuuksiin olla hyvä ihminen. Sen sijaan ihmiseltä viedään kaikkein arvokkain asia: mahdollisuus olla hyvä ihminen tai tulla sellaiseksi, kun ihmisen oma vastuu käytännössä ulkoistetaan järjestelmälle. Kapitalismissa koko hyvän käsite saa oudon sisällön, koska kapitalistinen järjestelmä kannustaa ihmistä ajamaan vain omia yksilöllisiä etujaan inhimillisesti kestävämmillä tavoilla.

Monikulttuurisuusideologiaa vastaan - Pohjoismaisen hyvinvointivaltion puolesta

Monikulttuurisuus on ideologia, jossa sivuutetaan mm. sellaiset ongelmat, kuten etnisperustaiset vaatimukset palvelujärjestelmälle julkisen terveydenhuollon tai opetuksen piirissä. Me kysymme, mitä tapahtuu veronmaksuhalukkuudelle ja pohjoismaiselle hyvinvointivaltiolle sellaisessa yhteiskunnassa, jonka ainoita perusteita on monikulttuurisuus? Tähän asti pohjoismainen hyvinvointivaltiomalli on perustunut yhteisille arvoille ja ajatukselle ikioman kansakunnan rakentamisesta. Nämä periaatteet ovat mahdollistaneet laajan hyvinvointivaltion ja demokraattisen päätöksentekojärjestelmän, jossa kaikilla on lähtökohtaisesti tasavertaiset mahdollisuudet vaikuttaa ja tavoitella hyvinvointia, jolla emme tarkoita vain materiaalista hyvinvointia.

Me Perussuomalaiset nuoret emme ota periaatteellisella tasolla suoraan kantaa verotukseen, mutta mielestämme on parempi, että kansalla on aito mahdollisuus päättää verotuksen tasosta kuin että monikulttuurisuuden ja globalisaation edistämisen seurauksena progressiivinen verotus ja laadukkaitten hyvinvointipalveluiden järjestäminen kaikille kansalaisille kävisi käytännössä mahdottomaksi. Kansalaiset eivät halua tukea itselleen täysin vieraita ajatusmalleja ja toimintatapoja, jos nämä ajatusmallit ja toimintatavat uhkaavat meidän omaa arkeamme.

Kapitalismi ja kommunismi ovat sukua toisilleen

Jos ajatellaan markkinakeskeisesti, johon ajatteluun globalisaatio ja monikulttuurisuus perustuvat, kenelläkään ei ole oikeutta määrittellä, mikä on kulttuuria ja mikä ei. Monikulttuurisuus on siis yhtä

kuin yltiöyksilöllisyyden edistämistä, ja juuri sen takia uusliberalistitkin kannattavat monikulttuurisuutta äärivasemmiston, joka ei ole pystynyt vastaamaan globaalin kapitalismin haasteeseen, vaan on ottanut sen annettuna, tapaan. Yltiöyksilöllisessä yhteiskunnassa mm. kehitysvammaisuus on epätoivottu ilmiö, mikä näkyy ennen kaikkea kehitysvammaisten sikiöiden aborttiluvuissa. Monikulttuurinen yhteiskunta on huonommassa asemassa oleville yksilöille erittäin julma paikka elää.

Demokratian arvo

Demokratia on pohjimmiltaan enemmistövaltaa ja siksi Perussuomalaisten Nuorten mielestä on luotettava siihen, että enemmistö ottaa päätöksenteossa huomioon myös vähemmistöt. Jos lähdetään siitä, että vähemmistöjen valtaa kasvatettaisiin, on demokratia, sellaisena yhteiskuntajärjestelmänä, jollaisena me sen tunnemme, vaarassa tuhoutua. Se olisi kohtalokasta myös vähemmistöille, jotka tarvitsevat tukea: yltiöyksilöllisessä ”yhteiskunnassa” tai oikeastaan ympäristössä (koska yhteiskunta olisi purkautunut) heikkojen vähemmistöjen asema olisi paljon huonompi, koska vähemmistöjen turvattu asema perustuu lakiin ja järjestykseen sekä usein myös verovaroihin.

Toisaalta, tällä hetkellä tiettyjen vähemmistöjen huomioimisessa ja ns. asiakaslähtöisyydessä on menty mielestämme liian pitkälle, sillä enemmistödemokratialta on happi loppumassa: Raharikas vähemmistö ja kulttuurivähemmistöt ovat löytäneet toisensa, mikä johtaa kansan laajojen kerrosten poliittiseen syrjäytymiseen yhä enenevässä määrin. Tavalliset ihmiset myös turhautuvat, kun heille ei anneta aitoa mahdollisuutta vapaaehtoisesti huolehtia apua tarvitsevista, vaan heidät pakotetaan huolehtimaan mitä moninaisimpia tarpeita edustavista yksilöistä järjestelmän kautta.

Pääomapiirit pyrkivät purkamaan yhteiskuntia käyttämällä hyväksi kulttuurivähemmistöjä ja pirstomalla yhteiskuntia vastuusta vapaan liikkuvuuden avulla. Tavallinen kansalainen on väliinputoaja. Me Perussuomalaiset nuoret haluamme vastuullista liikkuvuutta, sillä turha liikkuminen yli rajojen ja kansainvaellukset, joita voimme tulevaisuudessa nähdä yhä enemmän, eivät palvele yhteiskunnallista vakautta eivätkä ratkaise niitä ongelmia, joista mm. pakolaisuus johtuu.

On demokratian vastaista ajatella, että ”valistuneet” vähemmistöt päättäisivät enemmistön sijaan. Tällaiset ajattelutavat ovat esiintyneet käytännössä diktatuureissa ja harvainvaltaisissa järjestelmissä.

Yhteiskunnallisista suuntauksista harvainvaltaisia järjestelmiä ovat mm. kapitalismi ja kommunismi, joille yksilön elämä ei ole käytännössä pyhä ja itseisarvo, vaan yksilö on valjastettu osaksi sellaista maailmankatsomusta, jossa ei ole sijaa inhimillisyydelle. Kommunismi ja kapitalismi ovat kuitenkin sinänsä oikeutettuja ilmiöitä, koska niiden olemassaolo perustuu lähinnä siihen, että inhimillisyyden edistämistä on laiminlyöty ja siinä on epäonnistuttu. Tällöin osa ihmisistä haluaa kokeilla järjestelmää, jossa uskoisi itse menestyvänsä paremmin.

Varmin tapa pitkällä tähtäyksellä edistää kommunismia ja kapitalismia on näivettää kansallisvaltiokeskeistä poliittista ajattelua tai tehdä niin kommunismista kuin kapitalismista kumpuaville ajatuksille myönnötyksiä, jotka rapauttavat ihmiskeskeistä kansallisvaltiojärjestelmää. Kummatkin ideologiat sisältävät mahdollisuuden mielivaltaisuuteen ja ovat siten räjähdysherkkiä, koska ne eivät perustu elämään, vaan kuolemaan, jota ne ovat valmiita edistämään joko aseina tai ihmisen terveyteen vaikuttavien yhteiskunnallisten rakenteiden. Elämä on arvokas kommunismissa ja kapitalismissa ainoastaan kuoleman kautta, koska elämä on väline. Tarvittaessa se on voitava uhra, mutta uhraaminen ei tapahdu siis elämän vuoksi, vaan uhraamisen vuoksi. Kyseessä ovat uhraamisen ideologiat, joiden vahvistuminen ihmisten käytännön arjessa, lisää ihmisten arvottomuuden tunnetta ja pahoinvointia.

Pääomapiirien toiminta on yhteiskunnallista syöpäläisyyttä

Tällä hetkellä erityisesti kapitalismi on heikentämässä ihmisyyttä. Kapitalismi elää loisena demokraattisissa järjestelmissä ja monistaa syövän tavoin koko ajan itseään samalla näivettäen valtiokehoja. Varsinaista diktatuuria kapitalismi ei aja, koska pääomapiirien etu on edetä ikään kuin demokraattisesti järjestelmän avulla.

Kapitalismin valheellinen viesti on puettu yksilönvapauden kaapuun, kuten kommunisminkin viesti. Kumpikaan ideologioista ei tunnusta missään olosuhteissa mm. uskontoja tai ainakaan uskonnollisilla arvoilla ei ole sijaa kummankaan ideologian käytännön politiikassa. Kapitalismi ja kommunismi ovat eräänlaisia sairauksia, koska ne tuhoavat elämää ja etenevät yhteiskunnan

”kudoksessa” sitä nopeammin, mitä enemmän niille antaa sijaa. Ne kannustavat ihmisiä käyttäytymään niin, että luonnollisten ja pyyteettömien suhteiden solmiminen yksilöiden välille käy mahdottomaksi. Kapitalismi ja kommunismi ovat uhmakkaita.

Kapitalismi ja kommunismi viehättävät erityisesti ihmisiä, jotka kannattavat moniarvoisuutta, monikulttuurisuutta, monitulkintaisuutta ja puhdasta yksilökeskeisyyttä eli egoismia tai jotka ovat niin heikossa materiaalisessa asemassa, että heillä ei tunnu olevan muuta vaihtoehtoa kuin ryhtyä tukemaan näitä ideologioita. Ainoa keino kapitalismin ja kommunismin etenemistä vastaan on pitää tiukasti kiinni omista arvoistamme ja toimintamalleistamme, jotka eivät ole täydellisiä, mutta parhaita mahdollisia. Juuri pyrkimys maanpäälliseen täydellisyyteen on ihmiselämän vastaista, ja siksi kaikkia niitä ideologioita, jotka julistavat olevansa täydellisiä ja virheettömiä tai jotka eivät tunnusta niihin sisäänrakennettuja ongelmia, tulee varoa.

Perussuomalaiset nuoret tiedostavat ja ymmärtävät, että myös kansallisvaltioiden historiassa esiintyy rikoksia ihmisyyttä vastaan, mutta kansallisvaltiojärjestelmä on ainut järjestelmä, jossa tällaisista rikoksista on käytännössä myös tuomittu. Kapitalismi ja kommunismi ovat paitsi käytännössä, myös ideatasolla toimimattomia poliittisia rakennelmia, jos toimivuutta tarkastellaan ihmisyyden näkökulmasta.

Kansainvälinen päätöksenteko ylikansallisen päätöksenteon sijaan

Perussuomalaiset nuoret kysyvät, päättääkö numeraalinen vähemmistö enemmistön asioista maailmanpolitiikassa ja jos päättää, mistä se johtuu? Onko enemmistöpäätöksenteko edes mahdollista kansainvälisellä tasolla, vai olisiko kyse lähinnä ylikansallisista äärikompromisseista ja siitä, että päätöksenteko professionalisoituisi eli ammattimaistuisi entisestään?

On selvää, että kapitalistisessa yhteiskunnassa demokratia ei ole mahdollista. Demokratia on lähtökohtaisesti kansanvaltaa, mihin liittyy mahdollisuus kulttuuriseen yhtenäisyyteen ja laajojen enemmistöjen muodostumiseen. Ei siis ole mielestämme mahdollista ja tavoiteltavan arvoista luoda maailmankulttuuri ja maailmanvaltio. Miten ”demokraattinen” sellainen voisi olla?

Kapitalistisessa yhteiskunnassa kulttuureilla ei ole pohjimmiltaan muuta arvoa kuin kaupalliset arvot. Se on omiaan tuhoamaan kulttuureita ja pirstomaan siten yhteiskuntaa, mistä seuraa, että on

yhä vaikeampaa päästä yhteisymmärrykseen asioista. Tällöin demokratiankin mahdollisuus pienenee, sillä vaikutusvaltaisimmassa asemassa olevat kykenevät helpommin hallitsemaan hajanaista joukkoa. Vahvin kulttuuri kapitalistisessa yhteiskunnassa on rahan kulttuuri, minkä takia eliitti kykenee yhteistyöhön keskenään samalla kun ne, joilla on vähemmän pääomia, taistelevat keskenään.

Globaali kapitalismi on luonnon kannalta kestävä järjestelmä

Kaikkien kansainvälisten uudistusten tulisi lähteä kestävämmän talousjärjestelmämme uudistamisesta, koska vain talousjärjestelmää uudistamalla on mahdollista saada aikaan oikeudenmukaisempi maailma. Keskeisimmät perustelut uudistuksille nousevat ympäristön ja ihmisen pahoinvoinnista, mitkä ovat seurausta arvottomuudesta ja juurettomuudesta. Talousjärjestelmässä on palattava kansallisvaltiokeskeiseen ja olennaisilta osiltaan mahdollisimman omavaraiseen poliittiseen järjestelmään, joka mahdollistaa demokratian ja jossa lähiympäristö ja lähiyhteisö kannustavat samalla oman kuluttamisen pitämiseen kestävällä tasolla.

Yksilöiden omalla esimerkillä voi olla laaja positiivinen vaikutus ympäristön kannalta, mikäli ihmiset länsimaissa ymmärtäisivät hillitä kulutushalujaan ja etsiä sisältöä elämään muuten kuin kuluttamalla ja matkustelemalla. Kuitenkaan materiaa korostavat ja arvoihin sinänsä negatiivisesti suhtautuvat järjestelmät eivät käytännössä kannusta ihmisiä kestäväan kehitykseen, koska luonnon ja materiaan korostaminen kaiken muun yläpuolelle asettuvina itseisarvoina on ihmisyyden näkökulmasta epäluonnollista, eivätkä epäluonnolliset käytänteet luo muuta kuin kaaosta. Perussuomalaisten nuorten mielestä ihminen on osa luontoa ja luontoa pitää kunnioittaa. Ihmisyyteen kuuluu mielestämme kuitenkin sellaisia henkisesti korkeamman tason operaatioita, joita sen paremmin sosiaalidarwinistinen yhteiskunta kuin anarkistinen ympäristö eivät kumpikaan niitä lähtökohtaisesti kaikille yksilöille mahdollista.

Kuten luonnossa on syy ja seuraus, on se oltava myös yhteiskunnassa

On vastuutonta hakea ratkaisuja kestävämmään kehitykseen vain ylikansallisista päätöksentekuelimistä ja pakoilla siten vastuuta, joka pitäisi uskaltaa ottaa itse. Vastuunpakoilu ja järjestelmän paisuttaminen ovat omiaan heikentämään demokratiaa, joka perustuu

edustuksellisuuteen ja siihen, että pystymme ymmärtämään, mistä mikäkin asia johtuu. Kun käsitellään ylikansallista päätöksentekoa, ei siis voida välttyä ottamatta kantaa suoraan kotimaan politiikkaan ja sen sisältöön. Erityisesti Suomen, joka on pieni maa, on turha ajatella, että me voisimme suuresti vaikuttaa nykyisissä yhteiskunnallisissa olosuhteissa vaikkapa YK:n kehittämiseen. Otammehan usein asiat EU:ssakin annettuina, mikä on heikentänyt ihmisten uskoa demokratiaan ja näkyy äänestysprosenttien heikkona ja EU-vastaisuuden korkeana tasona.

Uusien suuruutta korostavien päätöksentekokanavien perustaminen ei ole ratkaisu yhteisiin ongelmiimme. Demokratia ei säily rakenteisiin kohdistuvissa valtavissa uudistuksissa, joita ajetaan keinoja kaihtamatta. Tarkoitus ei voi pyhittää keinoja määräänsä enempää, tai tarkoitus unohtuu. On kansalaisten aliarvioimista se, että päättäjät eivät uskalla kohdata kansalaisia aidosti, niin että kansalaiset voisivat todella arvioida päättäjien tekemiä päätöksiä. Pahin esimerkki tästä on mielestämme Euroopan unioni.

Suuruuden ihannointi päätöksentekojärjestelmän osalta on varmin tapa rakentaa kestävä yhteiskunta, jossa tavallisten ihmisten mielipiteille ja enemmistön mielipiteelle ei anneta niille kuuluvaa arvoa. Sen seurauksena näemme yhä pahenevaa demokratian kriisiä ns. länsimaissa, mikä on ehdottoman huono asia, sillä vain länsimaiset tavalliset ihmiset voivat äänestämällä pysäyttää ympäristölle ja ihmisille haitallisten kehityssuuntien vahvistumisen. Jos päättäjät ajattelevat, että heti, tässä ja nyt on saatava kaikki ”valistumattomat” tavalliset kansalaiset syrjään, koska demokratia ei mahdollista erityisen nopeaa päätöksentekoa, on lopputulos katastrofaalinen.

Perussuomalaisten nuorten mielestä Euroopan unioni ei ole mikään arvoyhteisö, koska käytännössä se perustuu vain kaupallisille arvoille. Siksi on vaikea nähdä, että EU:ta kannattaisi kehittää liittovaltion suuntaan. Monikulttuurisuus, jota EU juhlapuheissaan edustaa, ei ole mikään todellinen arvopohja, koska mukaan on kytketty vahvasti kapitalismi, jonka seurauksena kulttuureja lähinnä katoaa. Monikulttuurisuus, asiakaslähtöisyys ja rauha, millä tarkoitetaan sodan poissaoloa, ovat aikakautemme taikasanoja, joita käytetään oikeuttamaan tavallisille ihmisille huonoja päätöksiä. Myös EU:ssa vallitseva ajatus siitä, että ihmiset eivät olisi kiinnostuneet muusta kuin materiaalisesta hyvinvoinnistaan ja ovat valmiita uhraamaan materiaalisen hyvinvoinnin kasvun takia vaikka mitä, on mielestämme täysin väärä ja perustuu vääristyneeseen ihmiskäsitykseen.

EU ei voi edes lähtökohtaisesti olla demokraattinen eli kansanvaltainen, koska EU:ssa ei ole kansaa, vaan kansoja ja kulttuureita, jotka tosin ovat uhattuina unionipäätöksenteossa. Kansanvalta on

mielestämme ainoa oikea määritelmä demokratialle, ja tähän määritelmään sisältyy käsitys, että demokratia on sitä kattavampaa, mitä lähempänä päätöksenteko on kansalaista ja mitä suurempaa demokratia on. Edustuksellisen demokratian tulee voida olla tarvittaessa populistista, erotuksena elitistisyyteen ja professionaalisuuteen.

Ihminen on mielestämme irtautunut liiaksi luonnosta ja kulttuurista, mistä osoituksena ovat luonnon omat oikut, kuten mielen kasvava pahoinvointi materiaalisen hyvinvoinnin keskelläkin. Ihminen, joka ei koe voivansa vaikuttaa oman elämänsä ja lähiympäristönsä asioihin riittävästi, turhautuu. Ihminen, joka ei koe olevansa osa jotakin suurempaa, mutta mielekästä kokonaisuutta, ei lähtökohtaisesti toimi yhtä vastuullisesti kuin ihminen, joka kokee omalla toiminnallaan olevan suurempaa moraalista merkitystä yhteisön kannalta. Tällaista suurempaa moraalista merkitystä kaikki ihmiset eivät kykene tuntemaan, elleivät he voi konkreettisesti nähdä tekojensa seurauksia niin hyvässä kuin pahassa.

Monimutkaisessa maailmassa yksinkertainen on arvokasta. Me emme halua olla sukupolvi, joka jatkaa nyt vallassa olevien poliittisten päättäjien vastuunpakoilua, menemällä mukaan keskusteluun, jota käydään vain lämpimikseen. On mielestämme outoa, että nuori sukupolvi ei ole juurikaan esittänyt omia ajatuksia, vaan käytännössä toistellut vain poliittiseen eliittiin kuuluvien henkilöiden näkemyksiä.